G. P.

Lirnik wioskowy

SIELANKA

WŁADYSŁAWA SYROKOMLI

Cztery pieśni

Stanisława Moniuszki.

WILNO
NAKŁADEM JÓZEFA ZAWADZKIEGO

Pr. 1 Rbs. 80 Kop. ar. / 2 Thlr.

J. 12. Z.

Zakład Litogr. C. G. Rödera w Lipsku.

Czesławowi Moniuszce

POŚWIĘCA

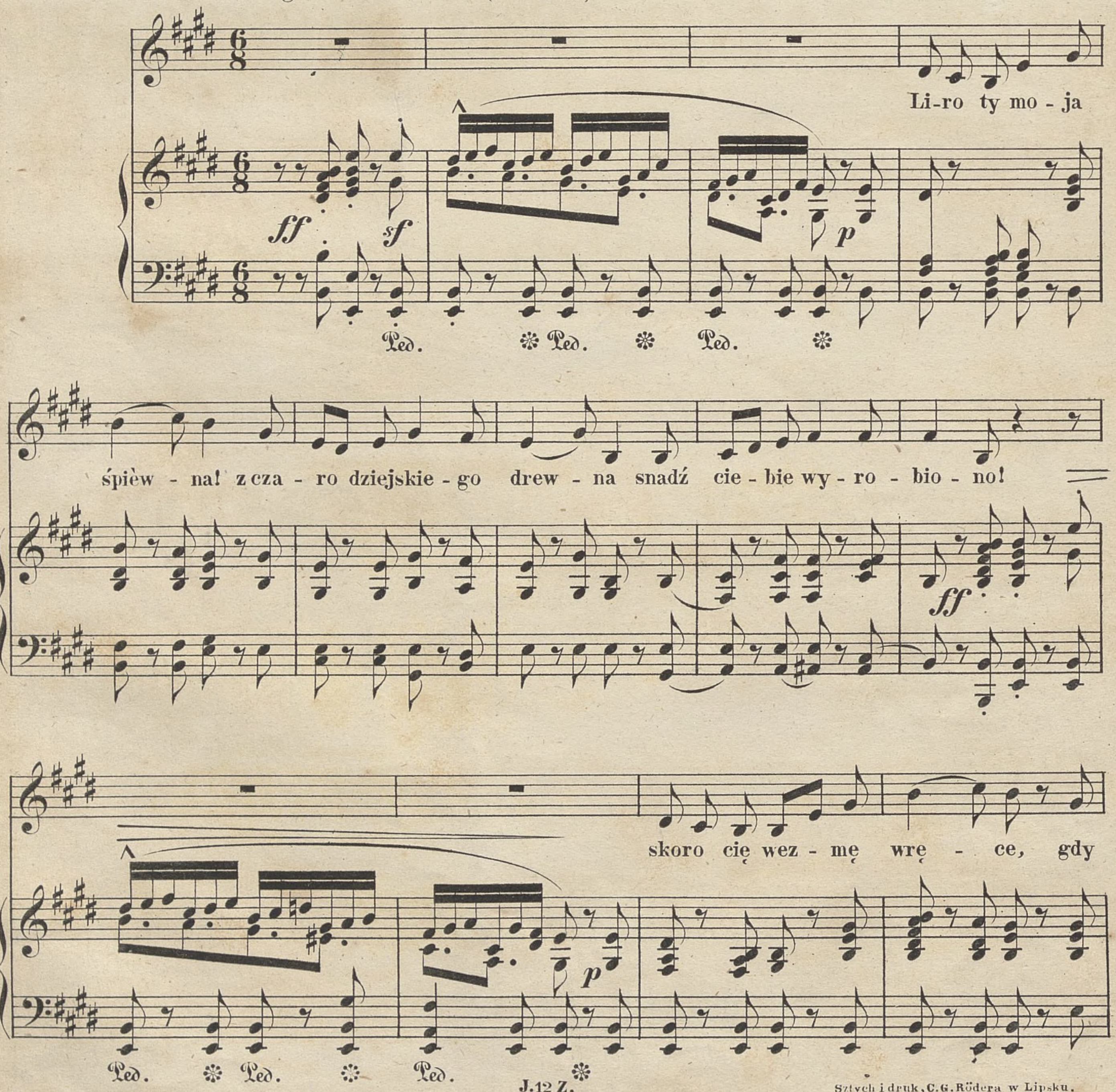
SYN

Stanisław.

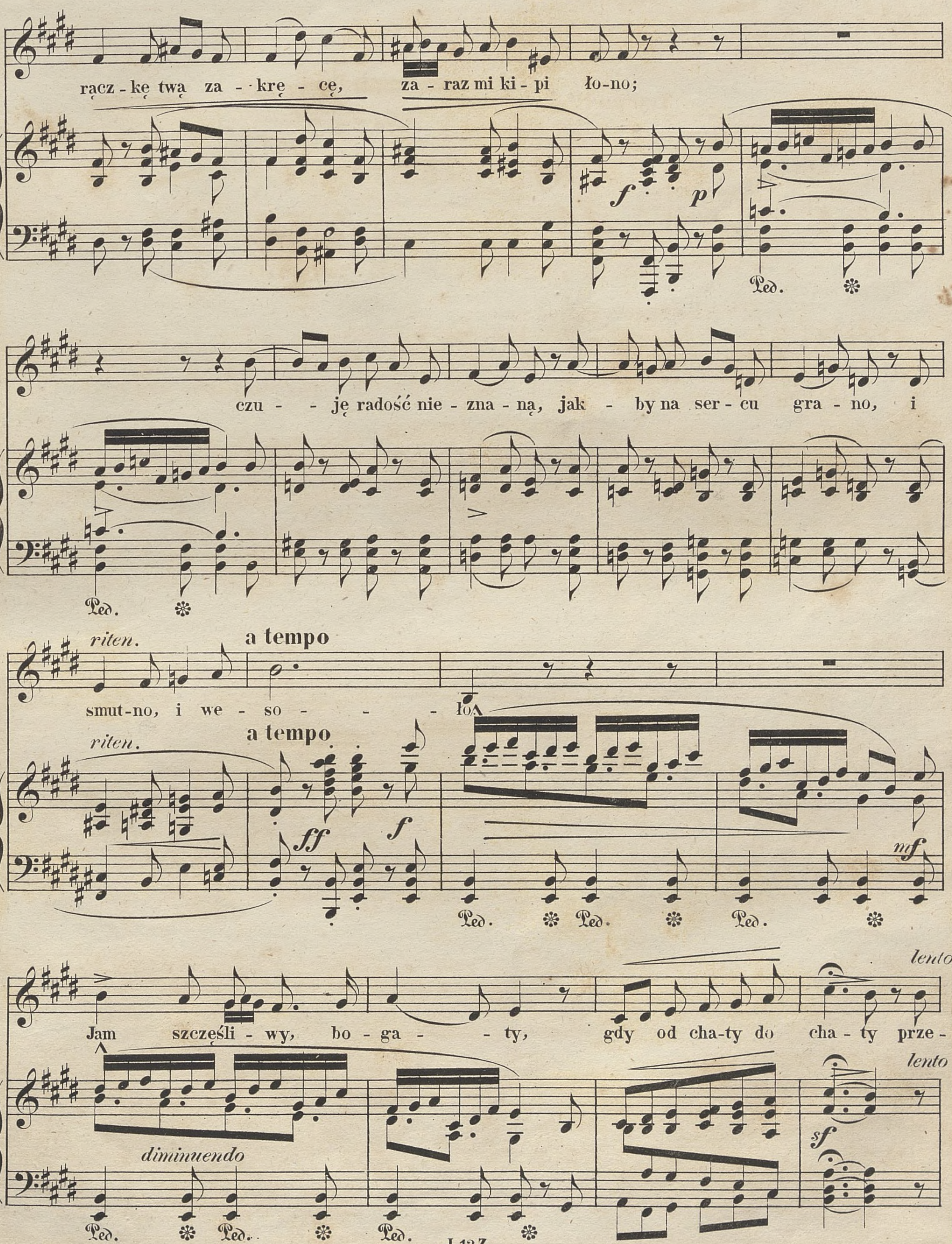
LIRNIK WIOSKOWY.

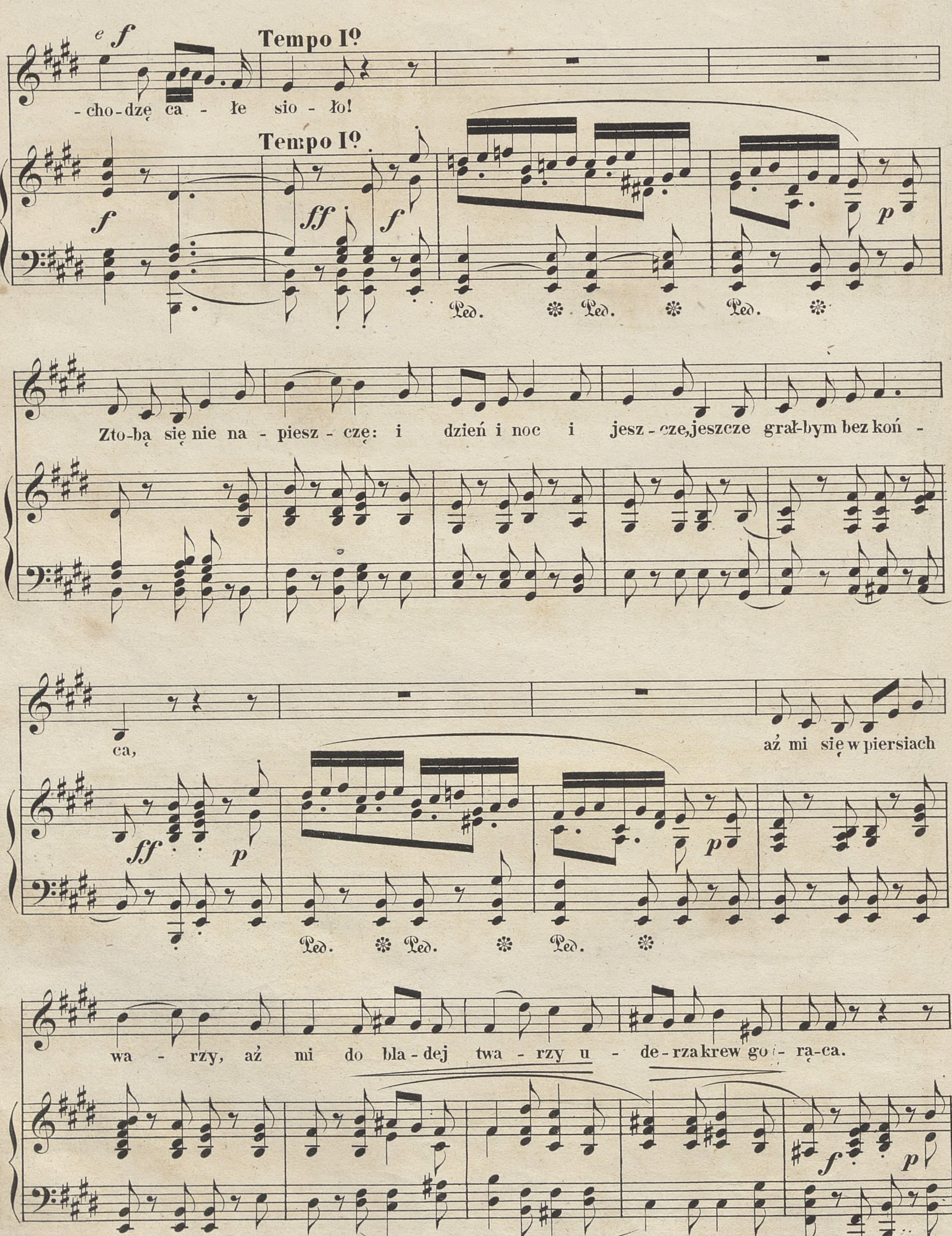
1.

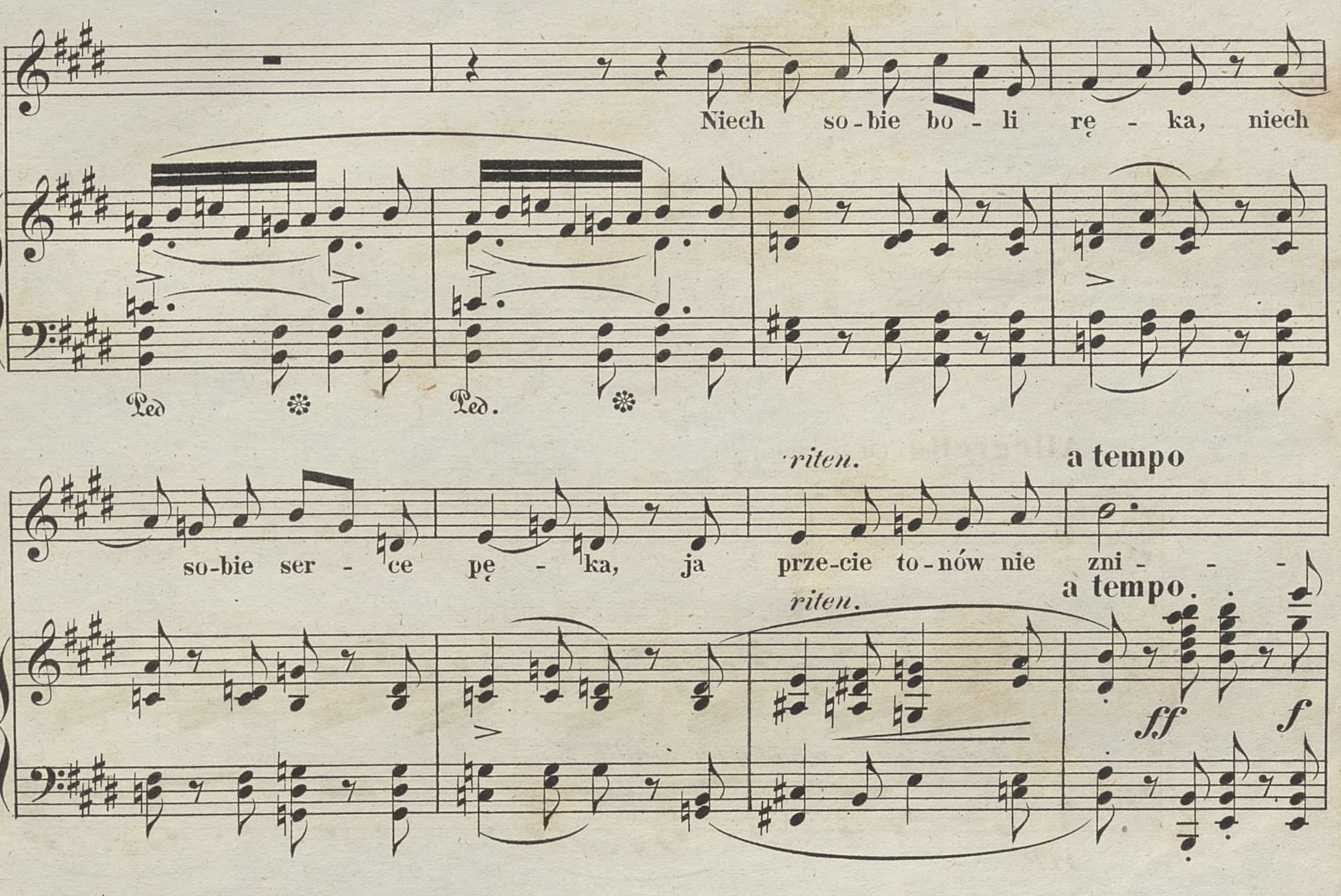
Allegro moderato. (M. ♩. = 66.)

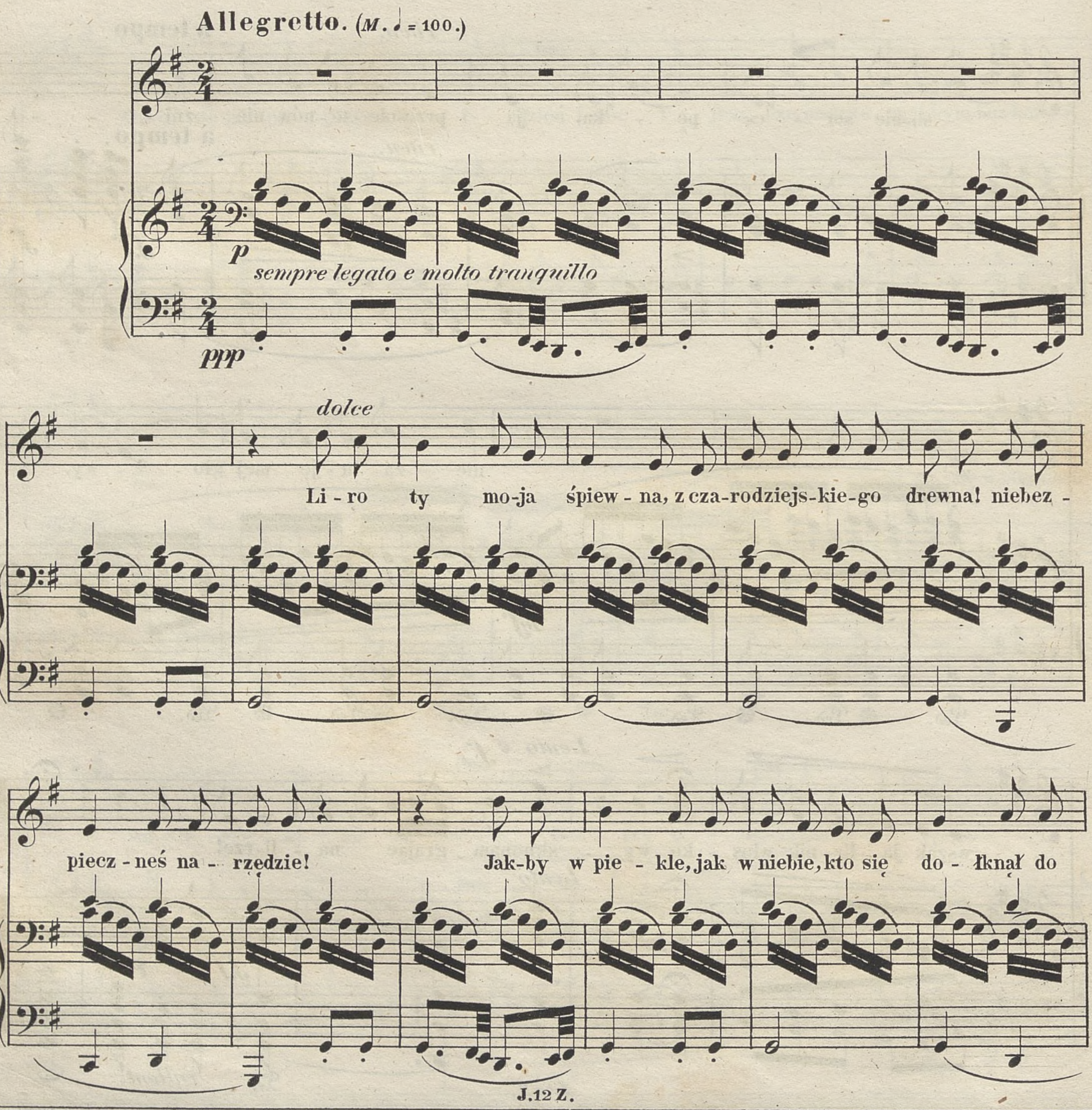
Sztych i druk, C.G. Rödera w Lipsku.

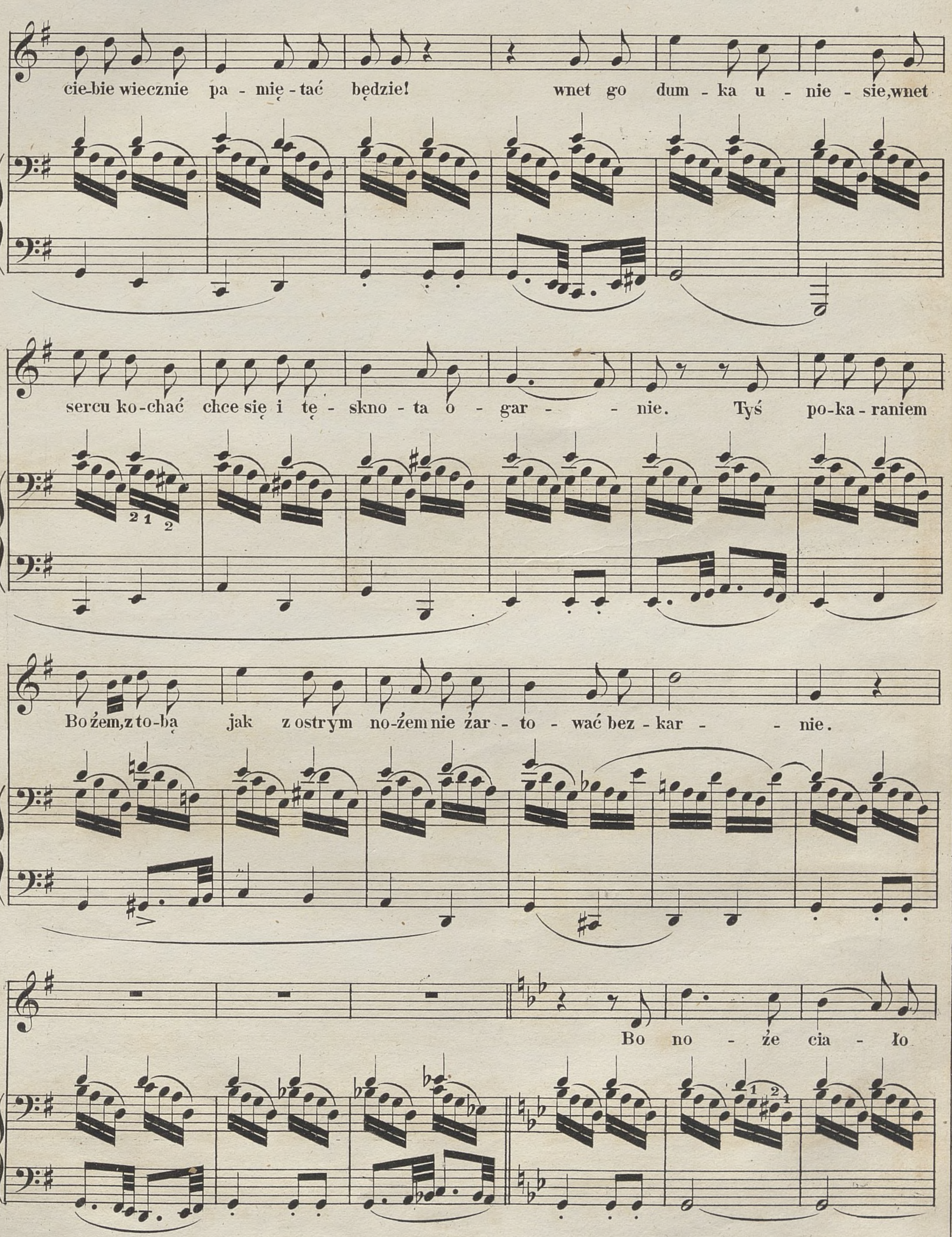

rącz - kę twą za - - krę - cę, za - raz mi ki - pi ło-no;
f p
Ped.
czu - - ję radość nie - zna - ną, jak - by na ser - cu gra - no, i
Ped.
riten. a tempo
smut-no, i we - so - - - ło.
riten. a tempo
ff f mf
Ped. Ped. Ped.
lento
Jam szczęśli - wy, bo - ga - - ty, gdy od cha-ty do cha - ty prze -
lento
sf
diminuendo
Ped. Ped. Ped.

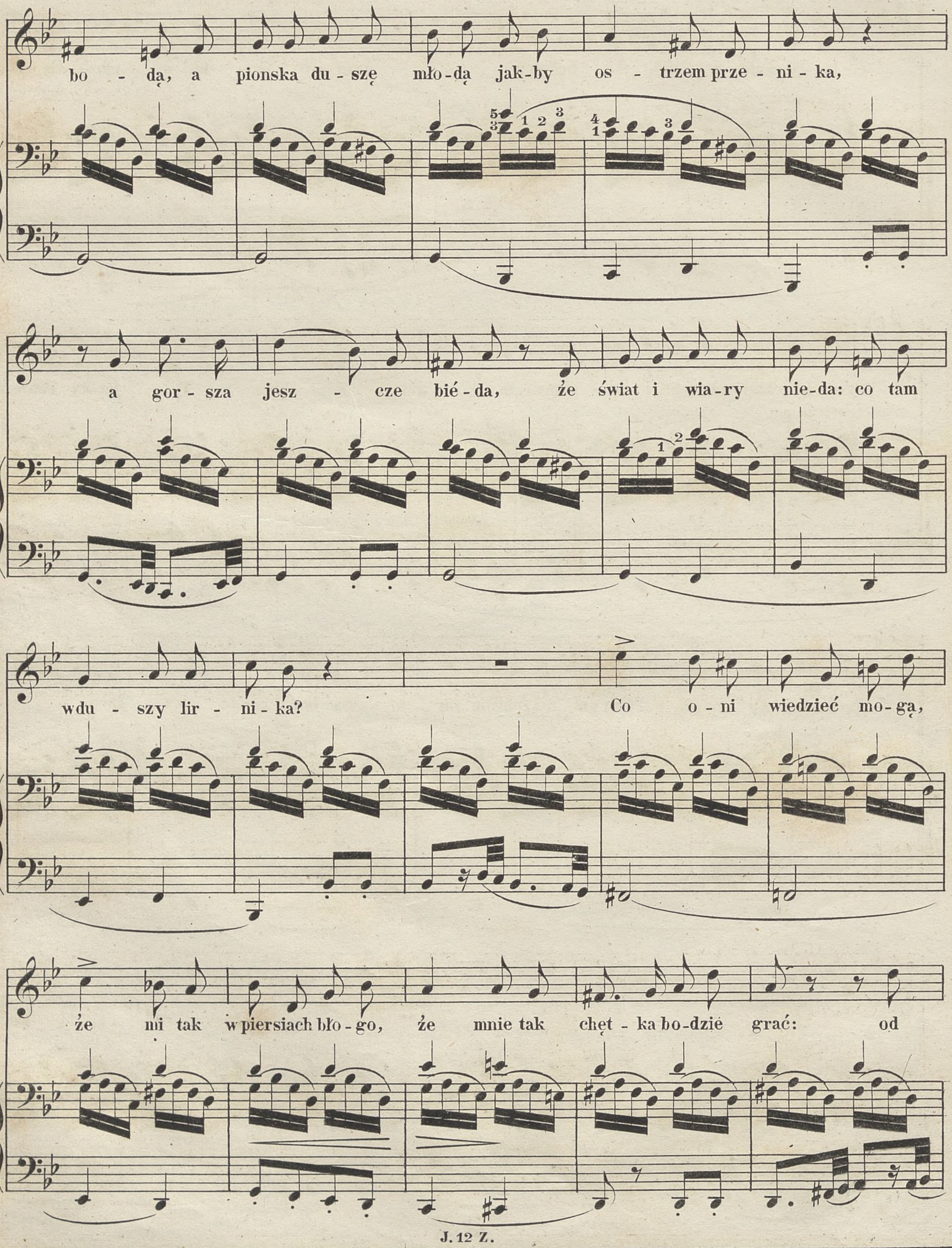

Tempo I°
-cho-dzę ca - łe sio - ło!
Tempo I°
Zto-bą się nie na - piesz - czę: i dzień i noc i jesz - cze,jeszcze grał-bym bez koń -
ca,
aż mi się w piersiach
wa - rzy, aż mi do bla-dej twa - rzy u - de-rza krew go - rą-ca.
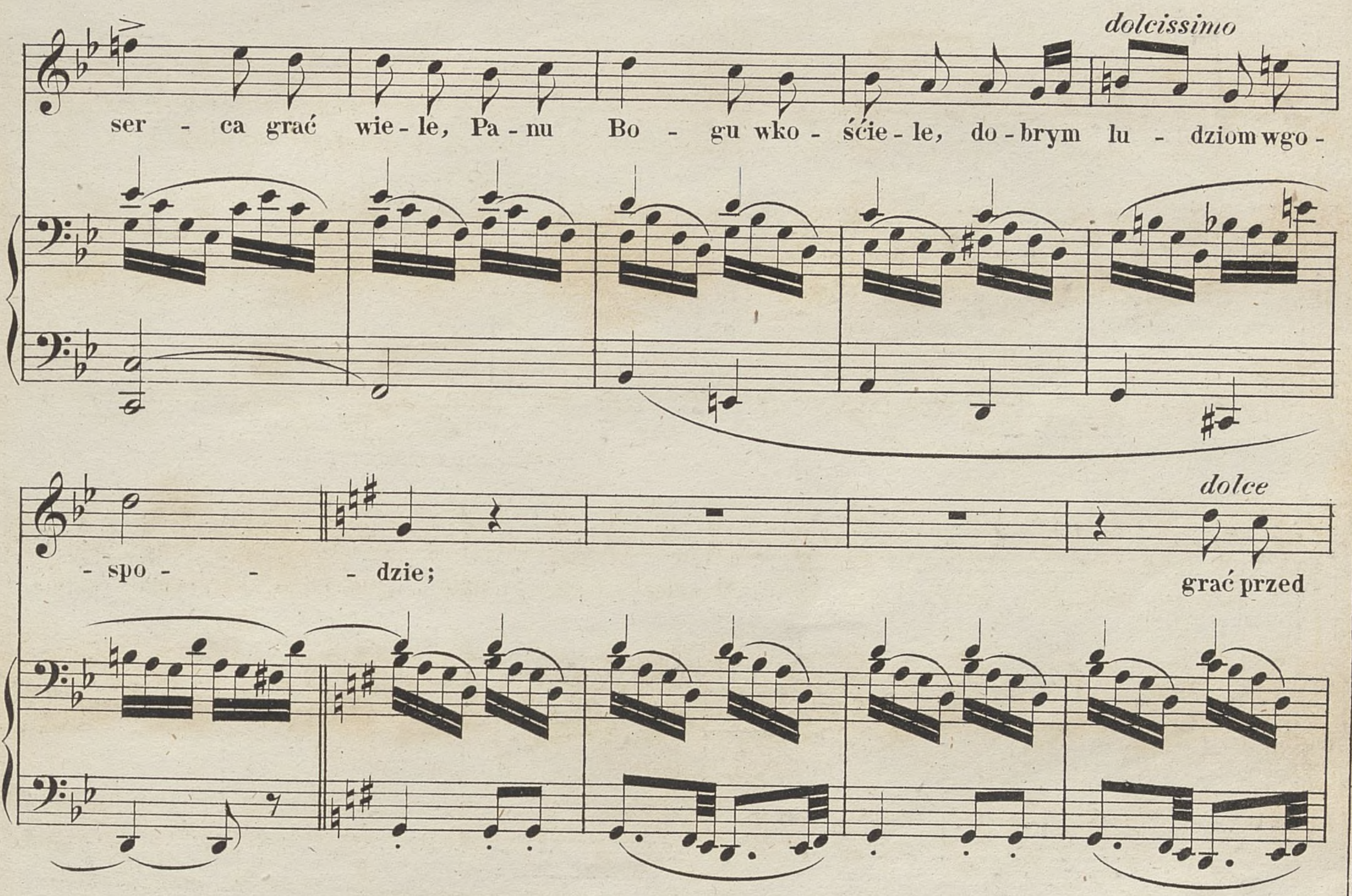

Niech so-bie bo - li rę - ka, niech
Ped. Ped.
riten. a tempo
so-bie ser - ce pę - ka, ja prze-cie to-nów nie zni - - -
riten. a tempo.
ff f
że; nie ża - łu - ję mej gło - - wy,
mf
Ped. Ped. Ped. Ped. Ped. Ped. Ped.
Lento e f
wszak ja lir-nik wios - ko-wy - sknonam grając na - li-rze!
Lento
sf f ff p
Ped rallent.

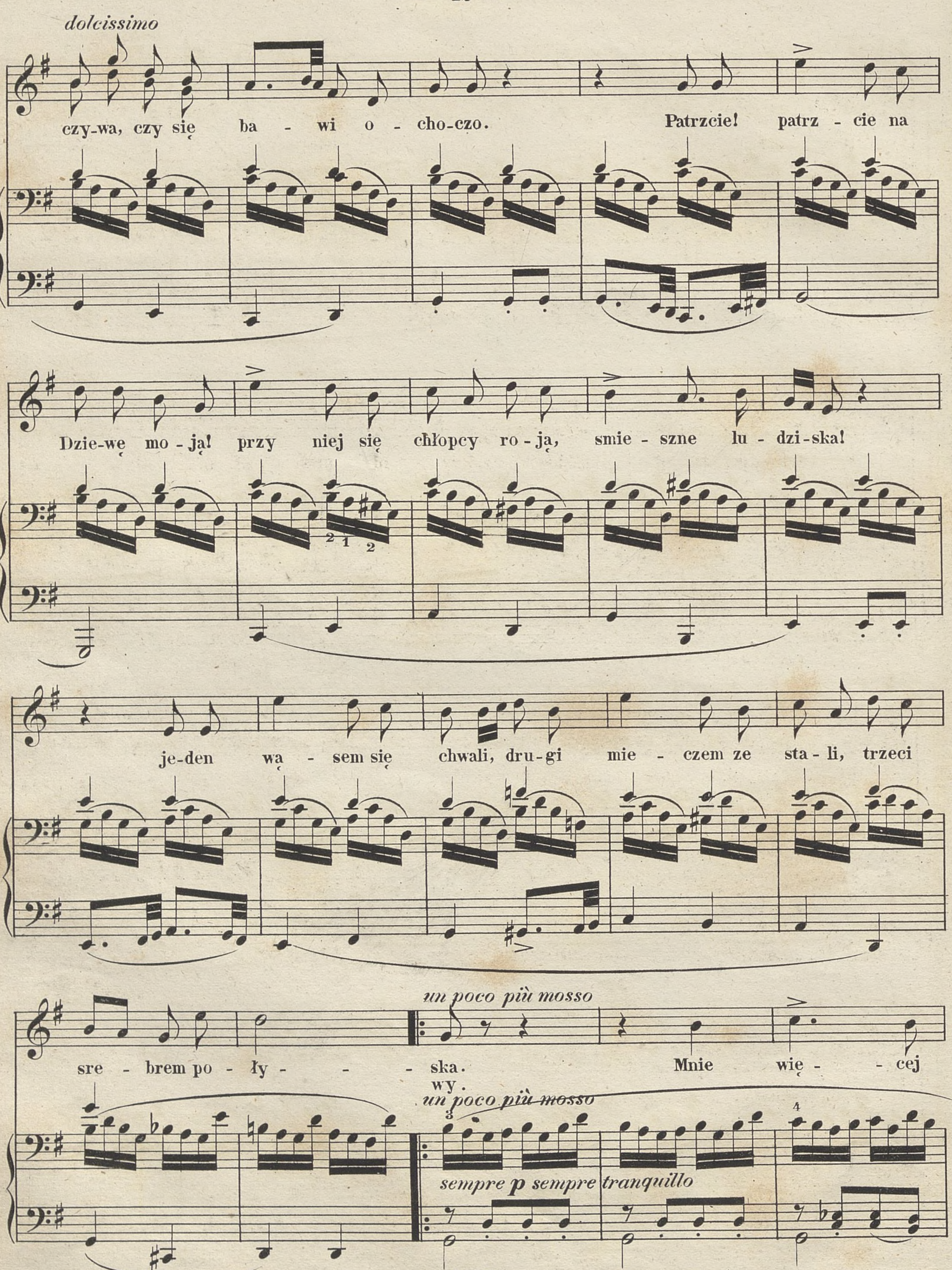
2.

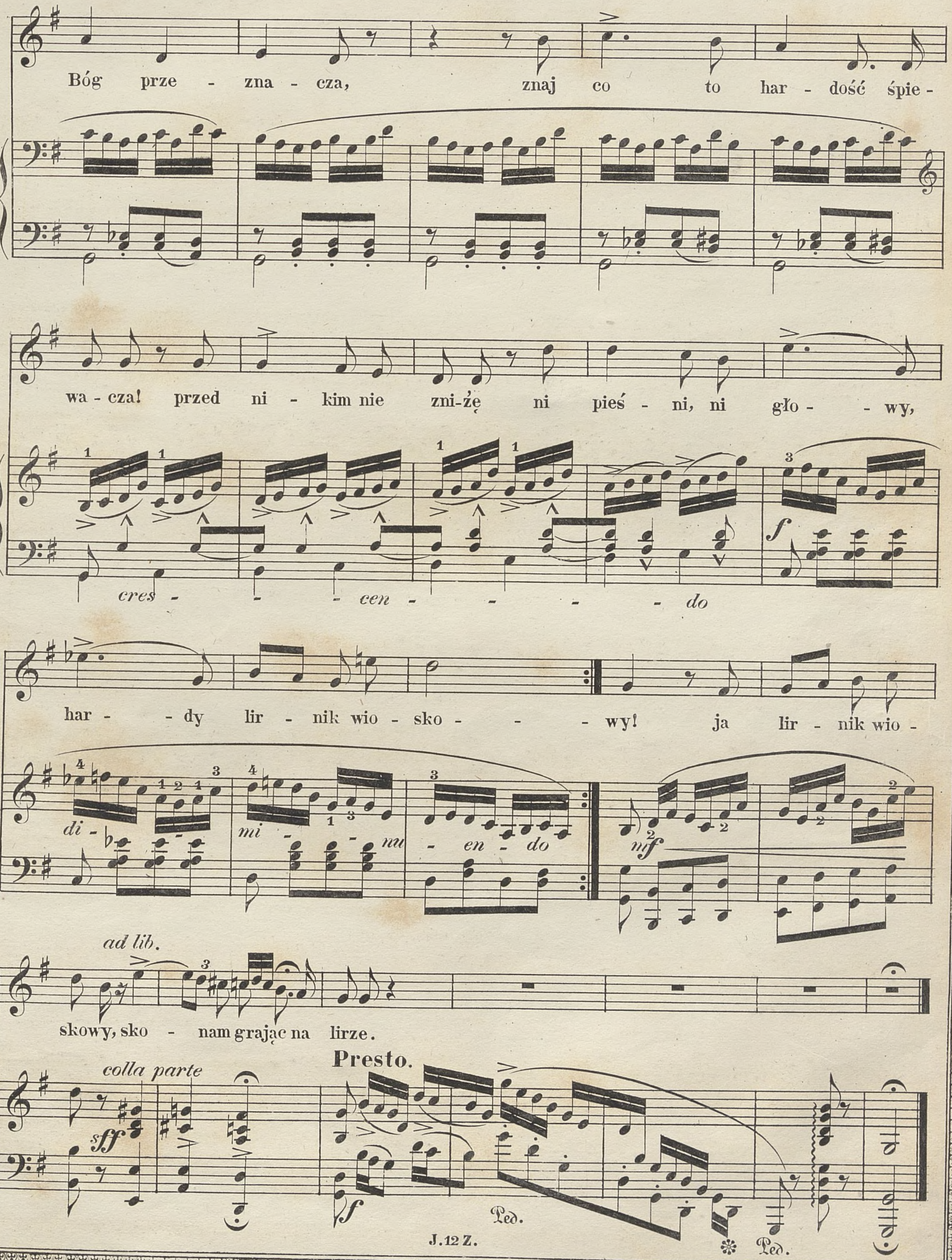

Allegretto. (M. ♩ = 100.)
p
sempre legato e molto tranquillo
ppp
dolce
Li - ro ty mo-ja śpiew - na, z cza-rodziejs-kie-go drewna! niebez -
piecz - neś na - rzędzie!
Jak-by w pie - kle, jak w niebie, kto się do - łknął do

cie-bie wiecznie pa - mię - tać będzie! wnet go dum - ka u - nie - sie, wnet
sercu ko-chać chce się i tę - skno - ta o - gar - nie. Tyś po-ka-raniem
Bo-żem, z to-bą jak z ostrym no-żem nie żar - to - wać bez - kar - nie.
Bo no - że cia - ło

bo - dą, a pionska du - szę mło-dą jak-by os - trzem prze - ni - ka,
a gor - sza jesz - cze bié-da, że świat i wia-ry nie-da: co tam
wdu - szy lir - ni-ka? Co o-ni wiedzieć mo-gą,
że mi tak wpiersiach bło-go, że mnie tak chęt-ka bo-dzie grać: od

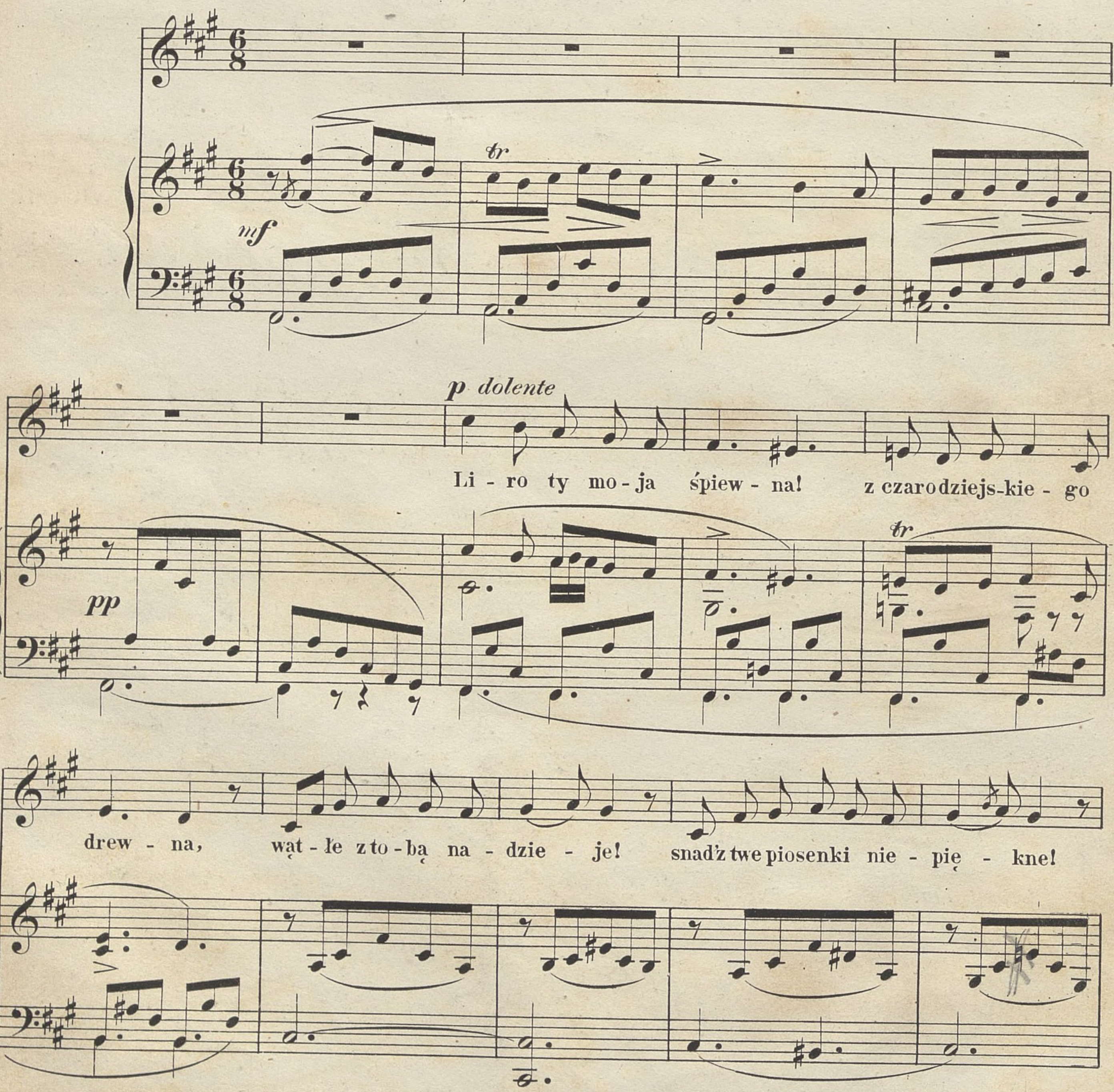

dolcissimo
ser - ca grać wie - le, Pa - nu Bo - gu wko - ście - le, do - brym lu - dziom wgo -
dolce
- spo - - dzie; grać przed
p
mo - ją je - dy - ną niech ją piosn - ki ob - wi - ną, niech ją dźwię - kiem o -
pp
to - czą, czy pra - cu - je we źni - wa, czy po pra - cy spo -

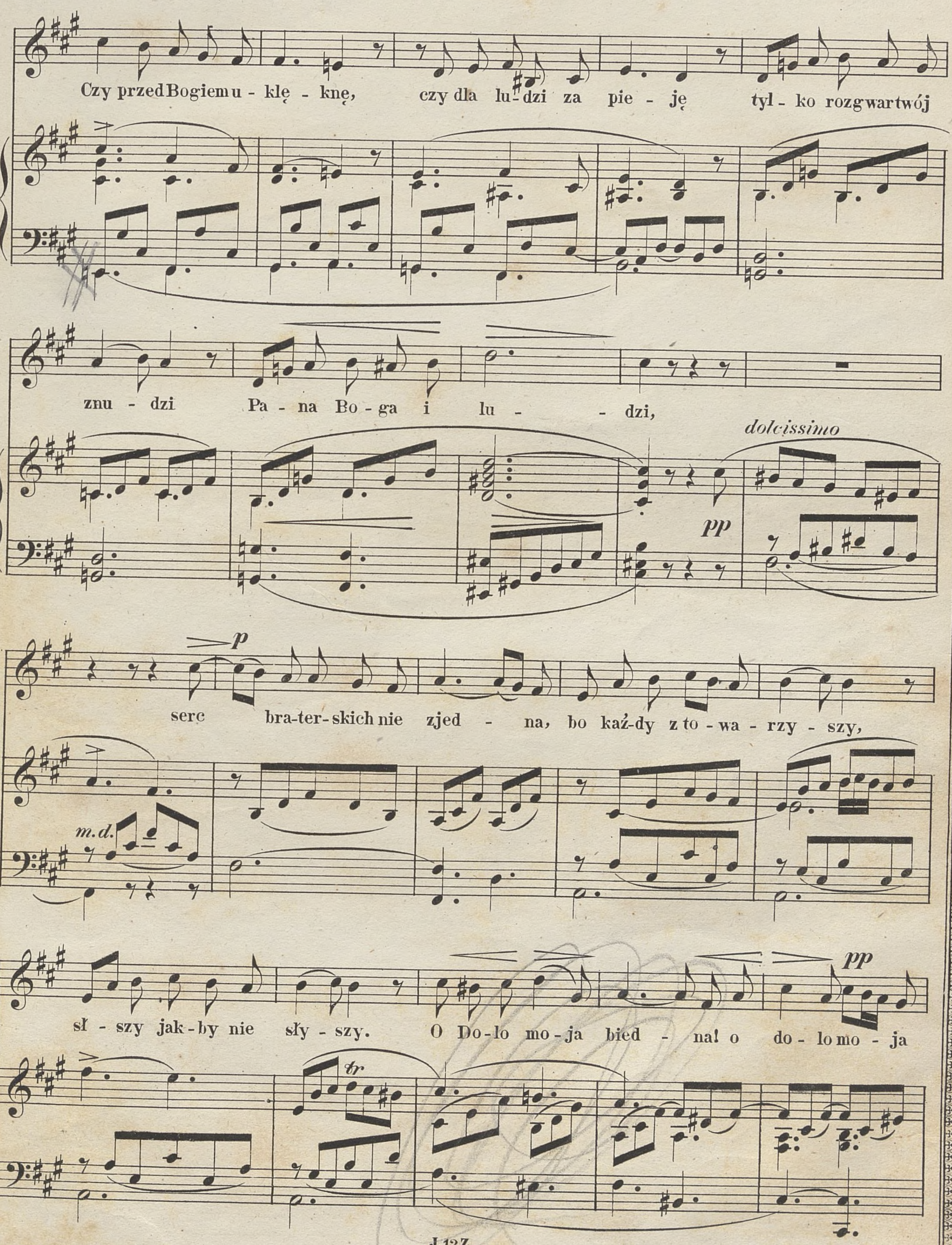

dolcissimo
czy-wa, czy się ba - wi o - cho-czo. Patrzcie! patrz - cie na
Dzie-wę mo - ją! przy niej się chłopcy ro - ją, smie - szne lu - dzi-ska!
je-den wą - sem się chwali, dru-gi mie - czem ze sta - li, trzeci
sre - brem po - ły - - - ska.
wy.
un poco più mosso
Mnie wię - - cej
un poco più mosso
sempre p sempre tranquillo
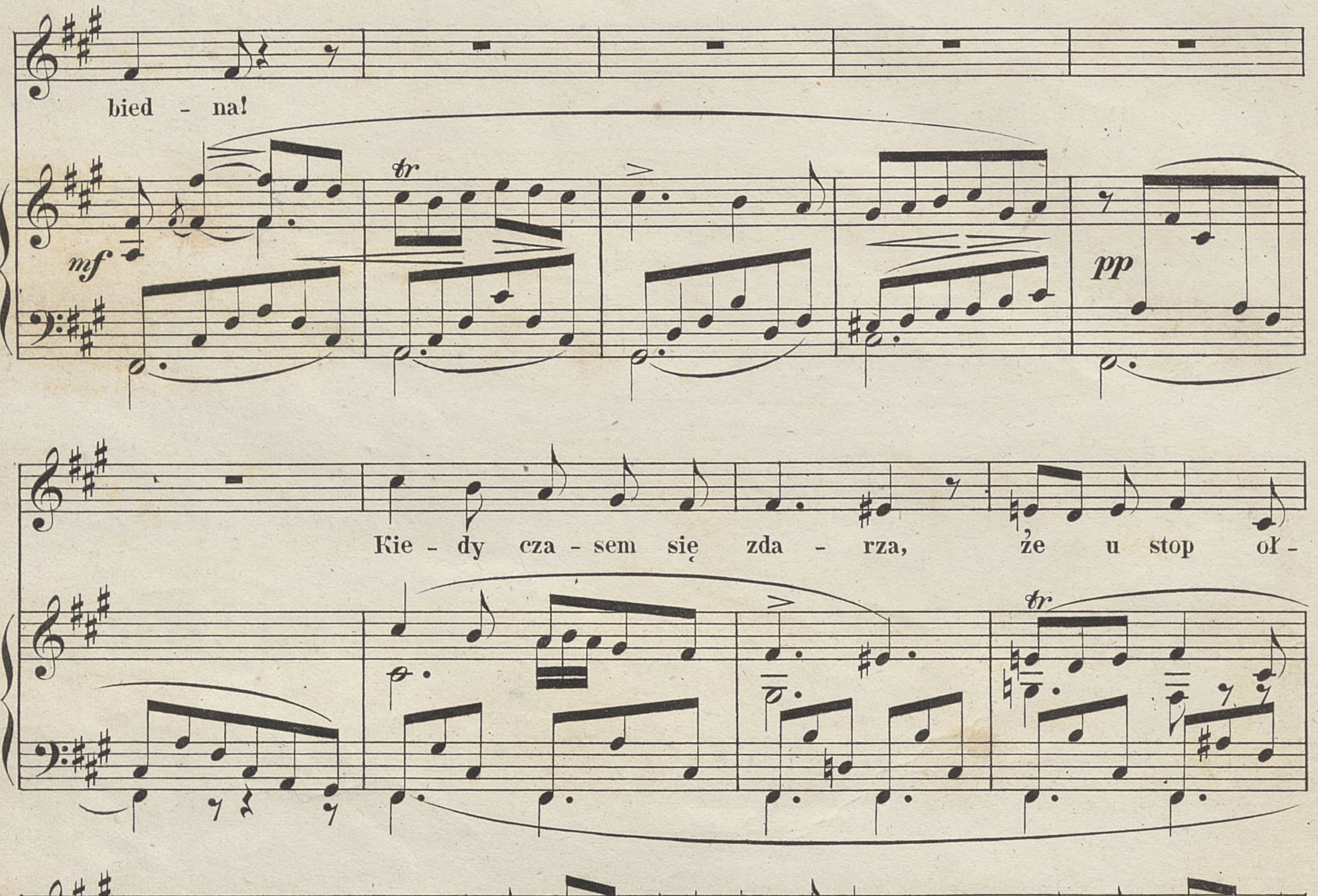

Bóg prze - zna - cza, znaj co to har - dość śpie -
wa - cza! przed ni - kim nie zni - żę ni pieś - ni, ni gło - - wy,
cres - - cen - - - - do
har - - dy lir - nik wio - sko - - - wy! ja lir - nik wio -
di - mi - nu - en - do
mf
ad lib.
skowy, sko - nam grając na lirze.
colla parte
sff
Presto.
f
Ped.
Ped.
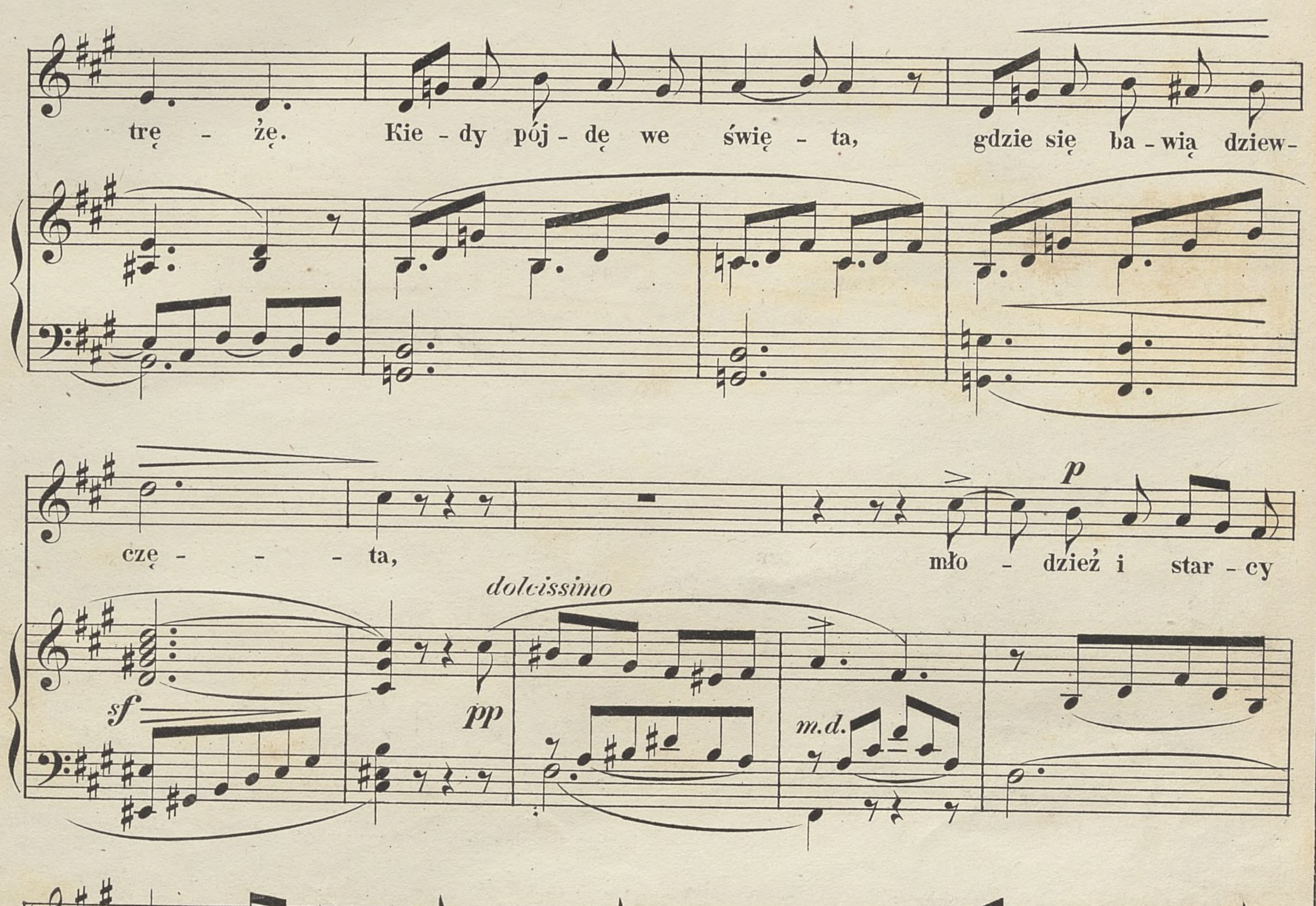
3.

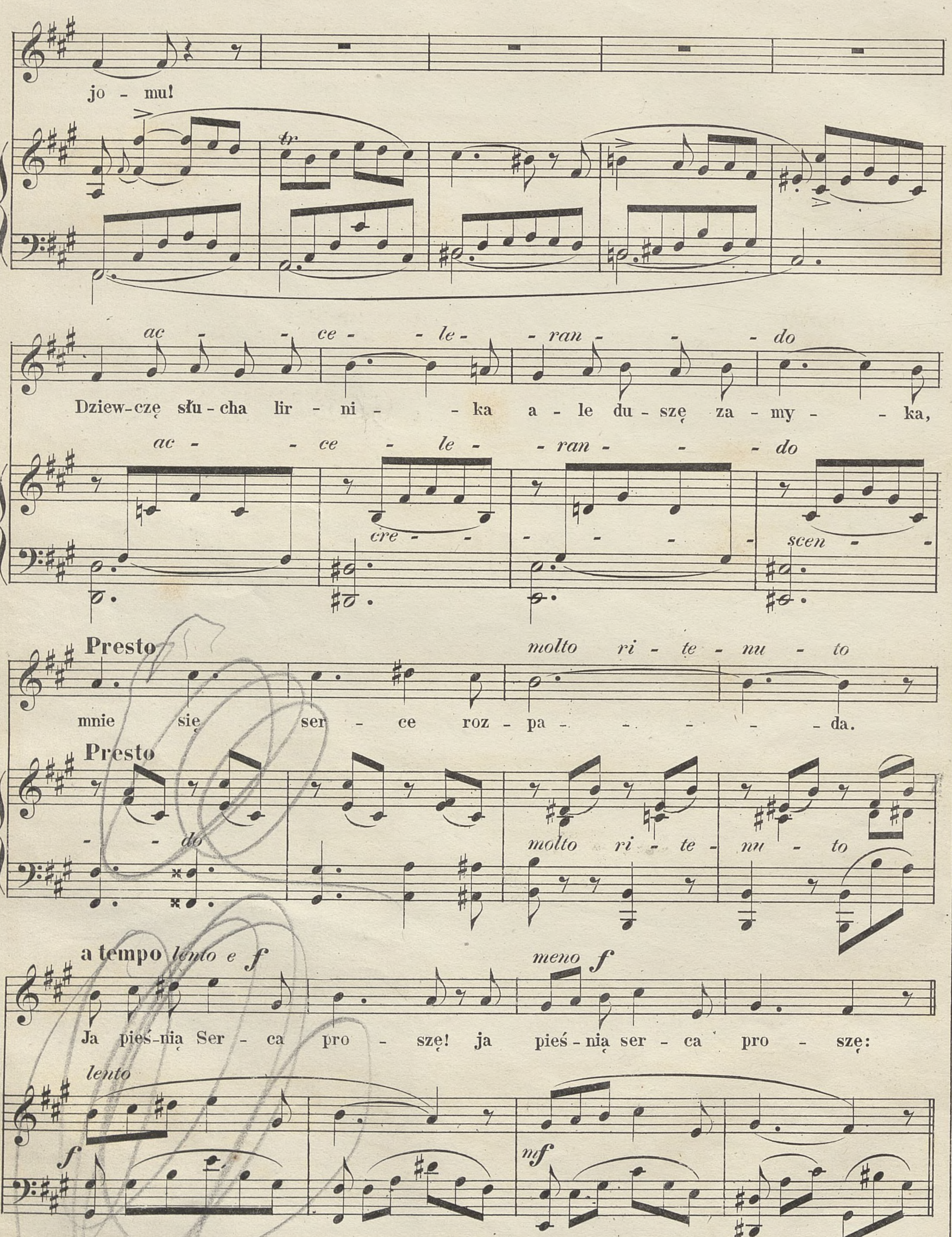
Andantino (*M* ♩.=60.)
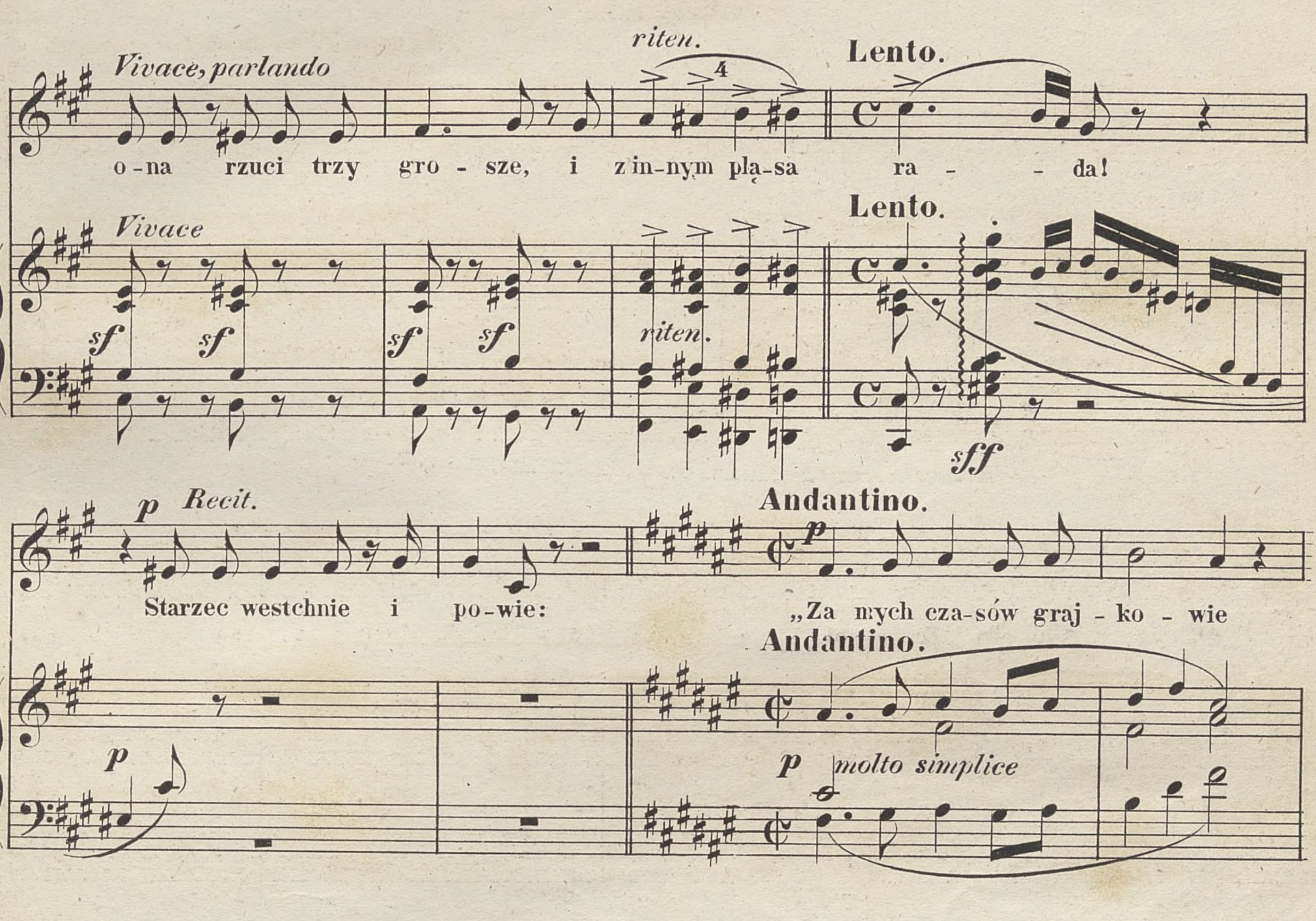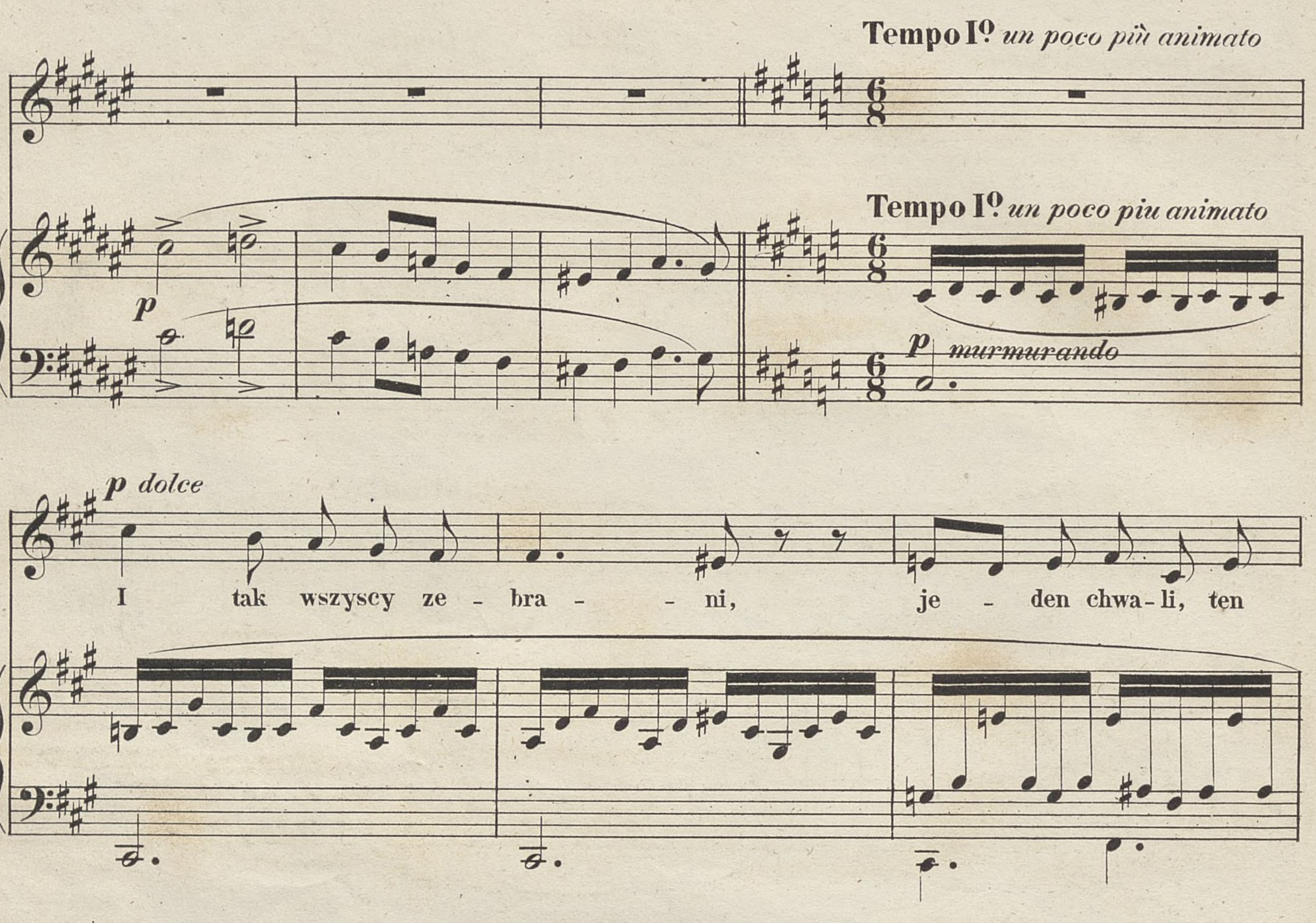

Czy przed Bogiem u - klę - knę, czy dla lu-dzi za pie - ję tyl - ko rozgwartwój
znu - dzi Pa - na Bo - ga i lu - - dzi,
dolcissimo
pp
p
serc bra-ter-skich nie zjed - na, bo każ-dy z to - wa - rzy - szy,
m.d.
sł - szy jak-by nie sły - szy. O Do-lo mo-ja bied - na! o do - lo mo - ja
tr
pp
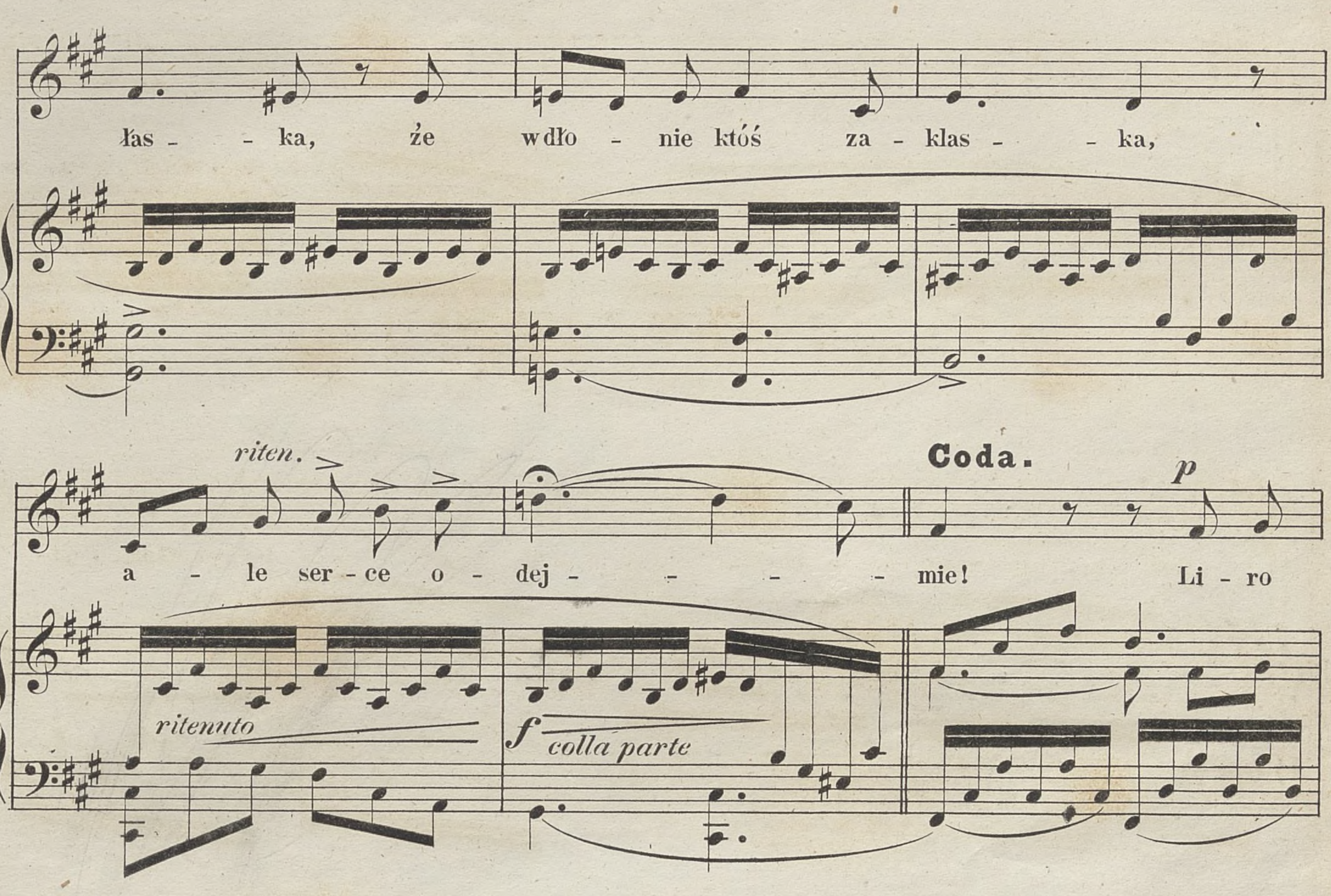

bied - na!
Kie - dy cza - sem się zda - rza, że u stop oł -
ta - rza ku Bo - gu głos wy - tę - żę, Ksiądz na mnie pa - trzy
gniew - no, że mu - zy - kę cer - kiew - ną smut-nym to - nem mi -
mf
pp
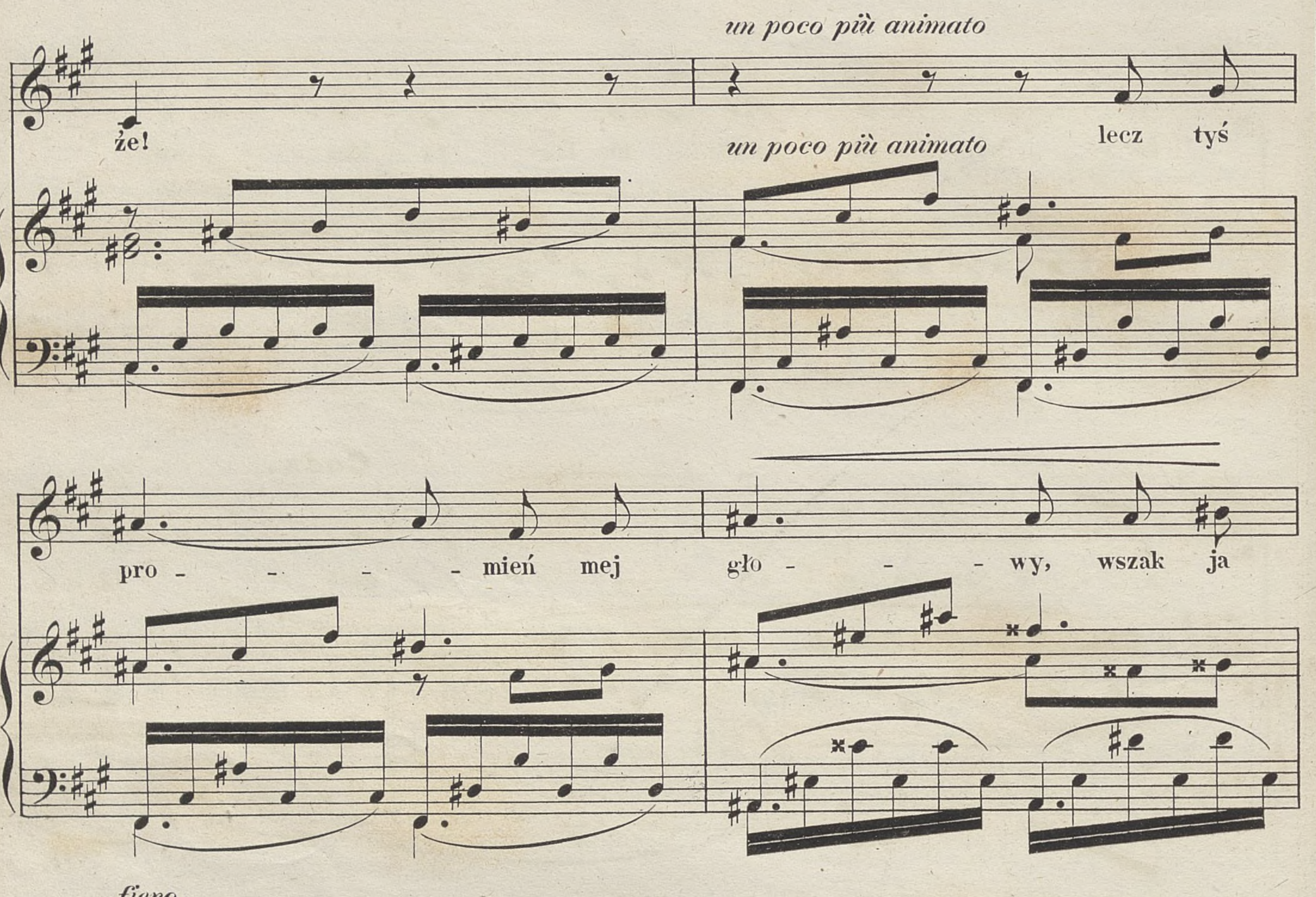

trę - żę. Kie - dy pój - dę we świę - ta, gdzie się ba - wią dziew-
czę - - - ta, mło - dzież i star - cy
dolcissimo
sf
pp
p
m.d.
wdo - - mu, klnę że mi w pier - si wro - sło pieś - nio - twór - cze rze -
mio - sło, lub pła - czę po - kry - jo - - mu, lub pła - czę po - kry-
tr
pp
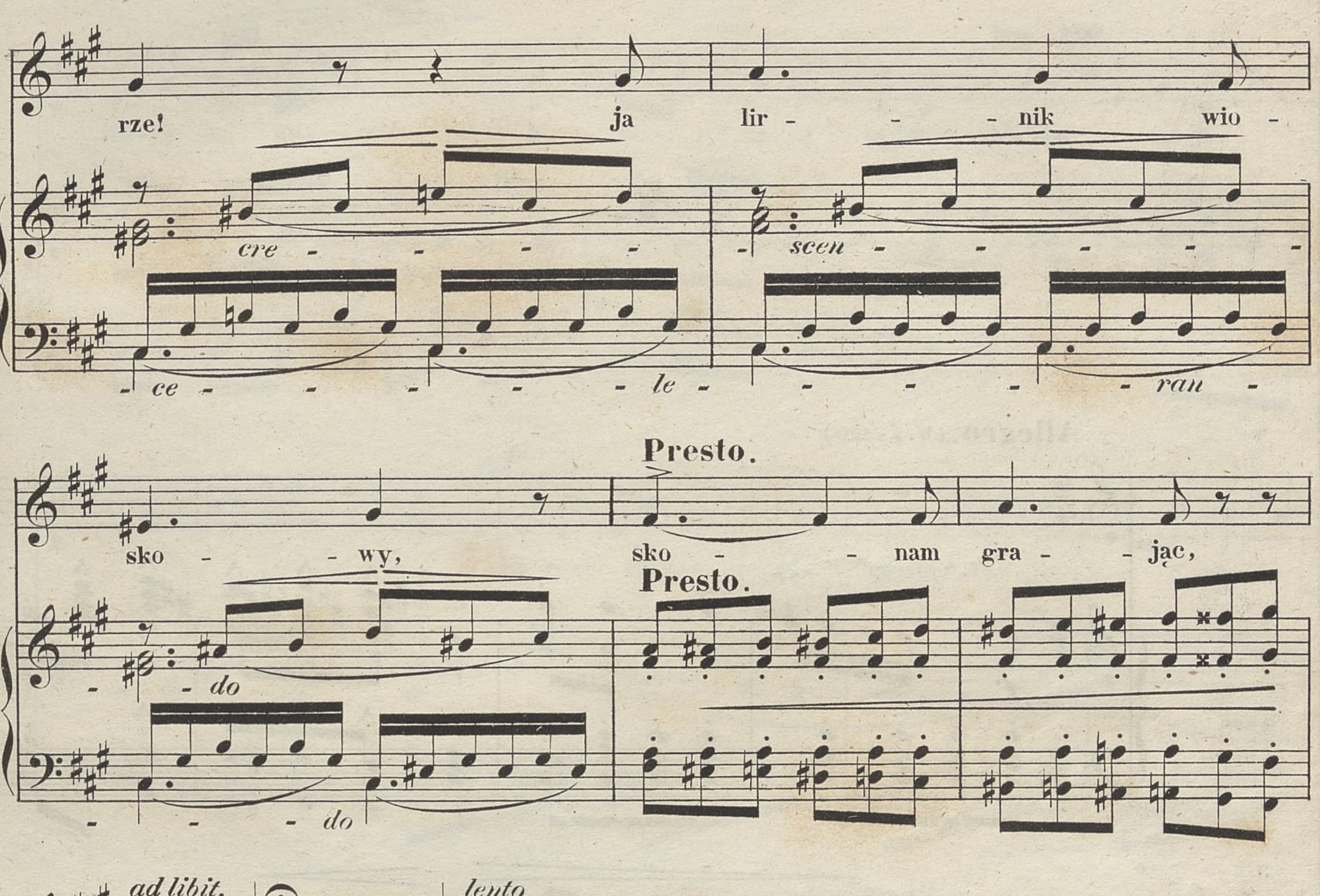

jo - mu!
ac - - ce - - le - - ran - - - do
Dziew-czę słu-cha lir - ni - - ka a - le du - szę za - my - - ka,
ac - - ce - le - - ran - - - do
cre - - - - - - scen - -
Presto
molto ri - te - nu - to
mnie się ser - ce roz - pa - - - - - da.
Presto
- do
molto ri - te - nu - to
a tempo lento e f
meno f
Ja pieś-nią Ser - ca pro - szę! ja pieś - nią ser - ca pro - szę:
lento
f
mf

Vivace, parlando
riten.
Lento.
o-na rzuci trzy gro - sze, i z in-nym plą-sa ra - - da!
Vivace
sf
riten.
sff
p Recit.
Starzec westchnie i po-wie:
Andantino.
„Za mych cza-sów graj - ko - wie
p molto simplice
toć to gra - li dla du - szy! dzi - siaj i - dzie w za - wo - dy,
scherzando
ja - kiś mło - dzik bez bro - dy; trą - bić mu wróg pa - - stu - szy."

Tempo I.º un poco più animato
Tempo I.º un poco piu animato
p
p
murmurando
p dolce
I tak wszyscy ze - bra - - ni, je - den chwa - li, ten
ga - - ni. Kła - niam, kła - niam u - przej - - mie,
kła - niam, kła - niam u - przej - - mie! O - tóż wiel - ka mi
pp

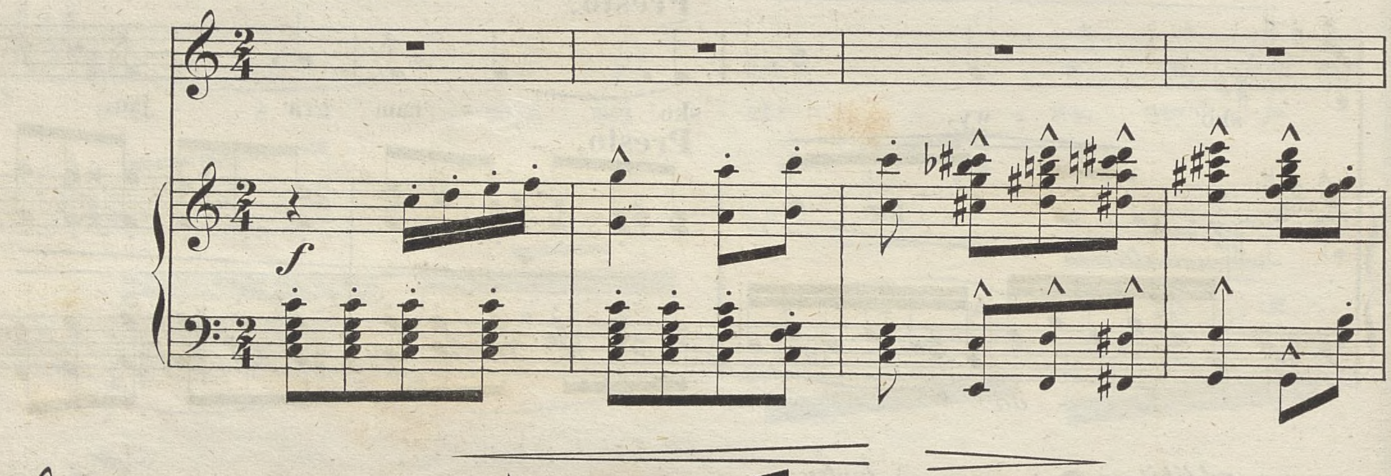

łas - - ka, że wdło - nie ktoś za - klas - - ka,
riten.
a - le ser - ce o - dej - - - - - mie!
ritenuto
f colla parte
Coda.
p
Li - ro
próż - - naś przy - nę - ty! strzaskać by cię na
pp
szczę - ty, zcie bie cier - - nie i Krzy - - - - -
crescendo
f
pp
p
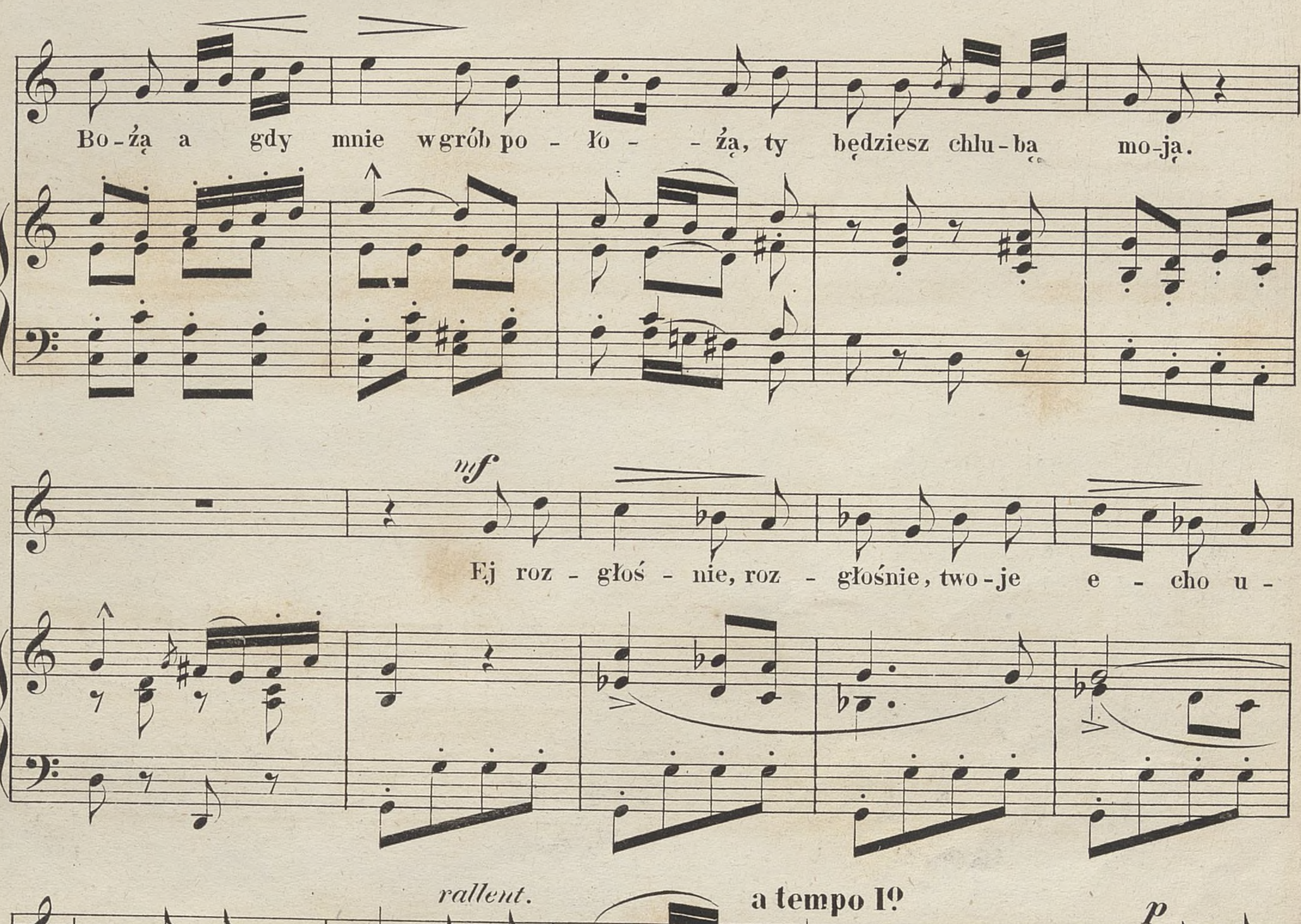

un poco più animato
że!
lecz tyś
pro - - - mień mej
gło - - - wy, wszak ja
fiero
lir - - - nik wio - sko - - wy, sko - nam
crescendo
gra - - - jąc na
lir - - - - - -
f
p
ac - - - - - -

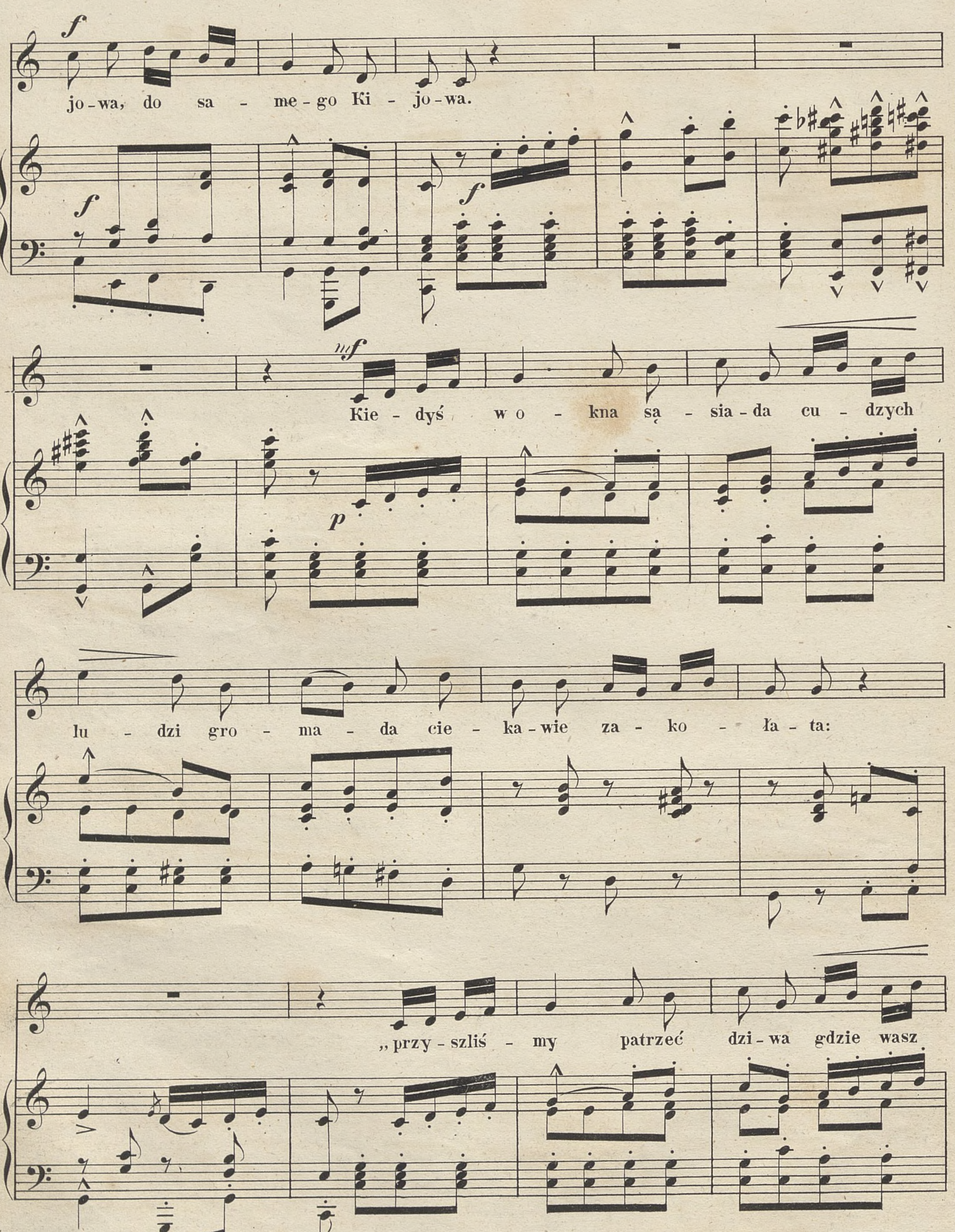

rze! ja lir - - - nik wio -
cre - - - - - scen - - - - - - -
ce - - - - - le - - - - - ran -
Presto.
sko - - wy, sko - - nam gra - - jąc,
do - - - do
Presto.
ad libit.
lento
sko - - nam gra - jąc na li - rze!
Tempo I°
sff
fp
f
ff
tr
p
Ped.

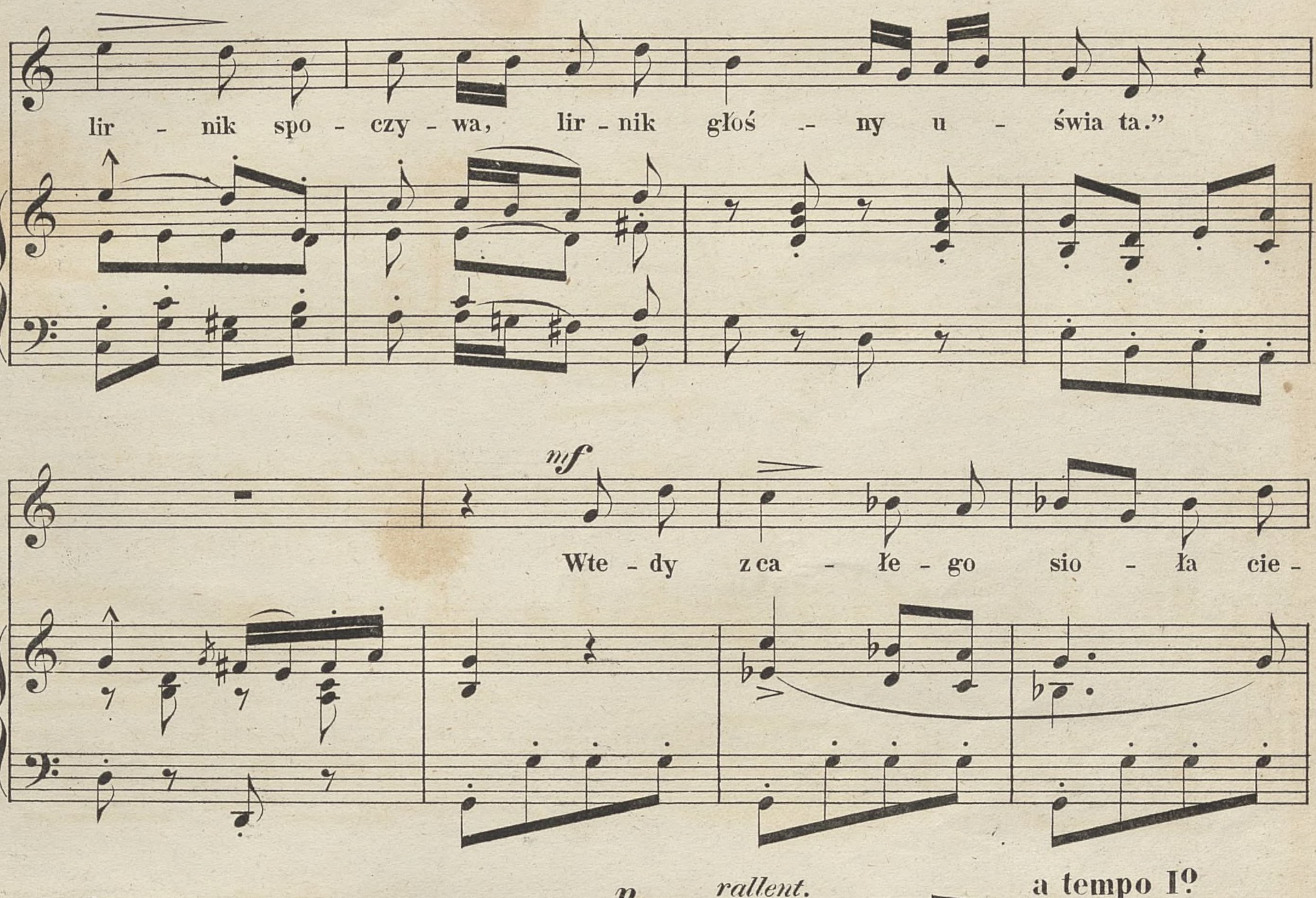
4.

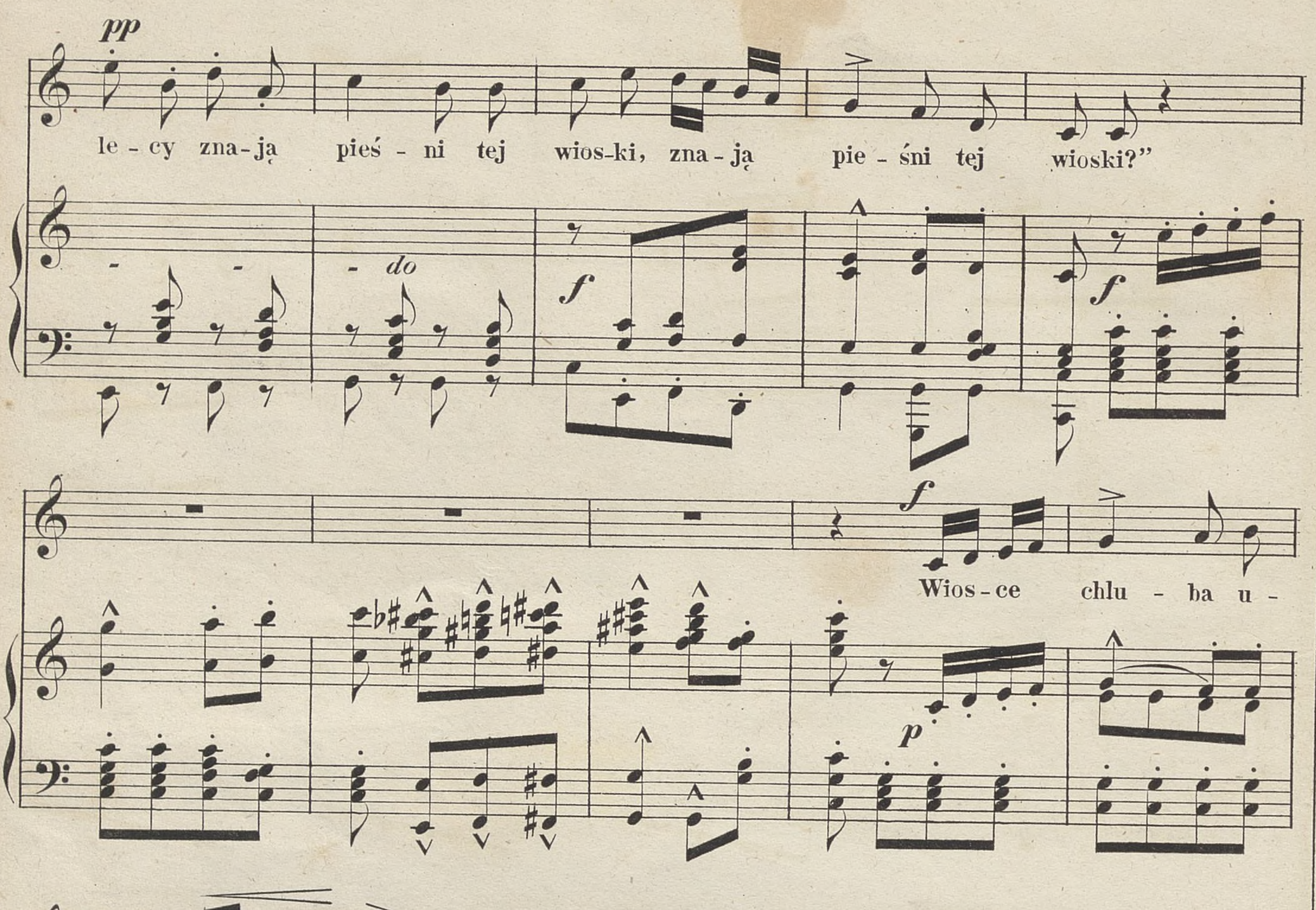
Allegro. (*M.* ♩= 120.)

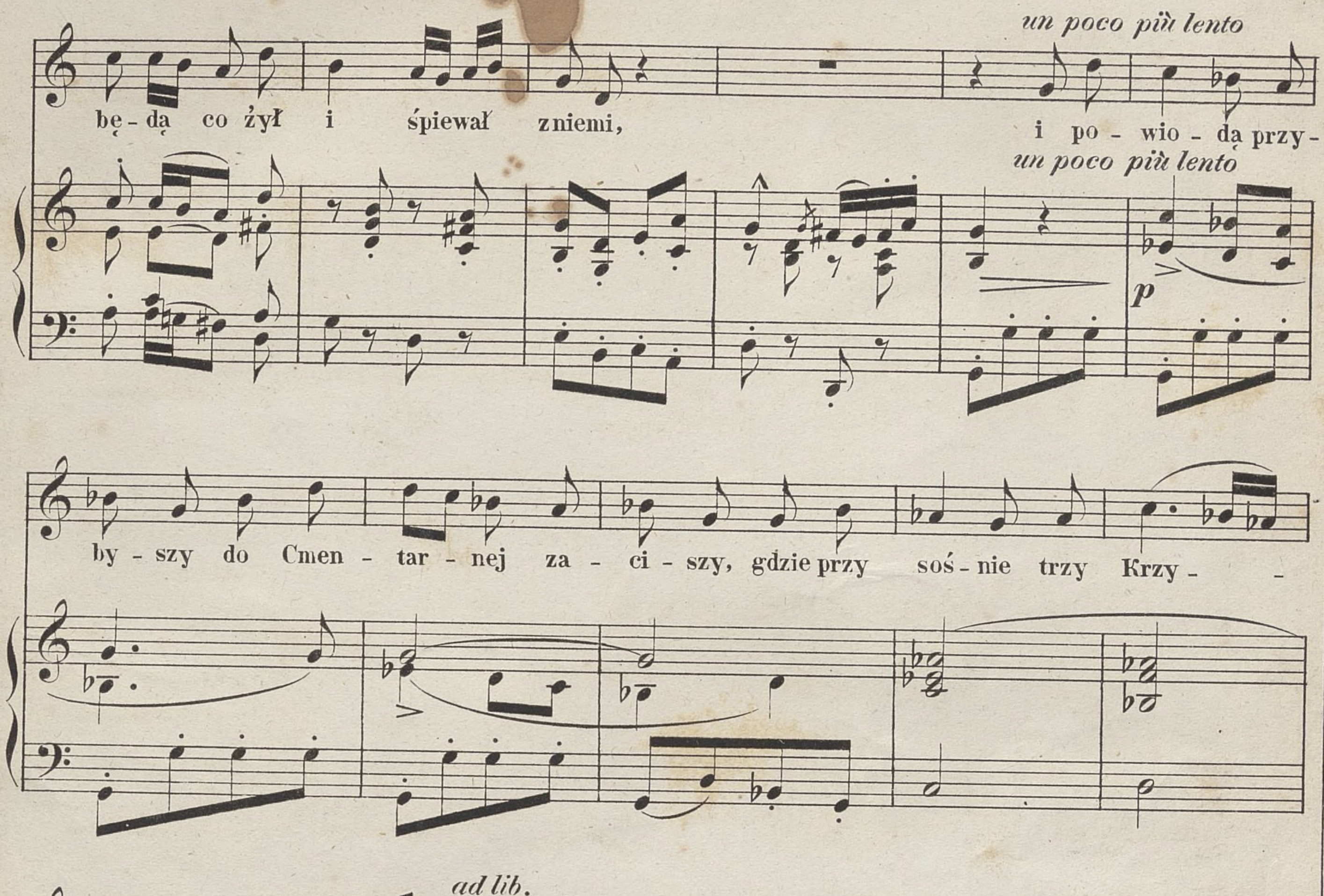

Bo-żą a gdy mnie wgrób po - ło - - żą, ty będziesz chlu-bą mo-ją.
mf
Ej roz - głoś - nie, roz - głośnie, two-je e - cho u -
rallent.
a tempo Iº
p
roś - nie zol - brzy - mie - ją me sło - - wa; pój - dą
a tempo Iº
rallent.
cre - - - - scen - - - - do
z kra - ju do Kra-ju, do sa - me - go Du - na - ju, do sa - me - go Ki -
p
cre - - - scen - - - - do

jo-wa, do sa - me-go Ki - jo-wa.
Kie - dyś w o - kna są - sia-da cu - dzych
lu - dzi gro - ma - da cie - ka-wie za - ko - ła - ta:
„przy - szliś - my patrzeć dzi-wa gdzie wasz

lir - nik spo - czy - wa, lir - nik głoś - ny u - świa ta."
mf
Wte - dy zca - łe - go sio - ła cie -
rallent.
a tempo I^o
kawość lud wy - wo - ła, i bę - dą czy - nić wnioski,
a tempo I^o
rallent.
p
szep - tać ści - ska - jąc ple - cy: „skąd ci lu - dzie da -
p
cre - - csen -

le - cy zna - ją pieś - ni tej wios-ki, zna - ją pie - śni tej wioski?"
Wios-ce chlu - ba u -
ras-ta; młodzian, dziew - czę, nie - wia - sta przed ludźmi cu - dzej zie - mi, we -
stchnieniem i ga - wę - dą sławić lir - ni - ka bę - dą, sławić lir - ni - ka

un poco più lento
będą co żył i śpiewał zniemi, i po - wio - dą przy -
un poco più lento
p
by - szy do Cmen - tar - nej za - ci - szy, gdzie przy soś - nie trzy Krzy - -
ad lib.
że; i rzekną wznosząc gło-wy:„tu nasz lir-nik wio - skowy skonał
meno mosso
Colla parte
lento
rallent.
Allegro.
gra - jąc na li-rze, sko-nał gra - jąc na li - rze."
Allegro.
ff